

[Kjærulff-Schmidt]

Jeg vil gerne med det samme slå fast, at den reform, der nu gennemføres, efter fremskridtspartiets mening indeholder væsentlige forbedringer i forhold til den gældende lovgivning. Det skyldes dels allerede oplægget fra strafferetsplejeudvalget og regeringens oplæg, dels de ændringer, der er sket ved genfremsættelserne af forslaget, hvor regeringen hver gang har været lydhør over for den kritik, der har været fremme, og det skyldes også og ikke mindst de drøftelser, der har fundet sted de sidste to år i retsudvalget, og som i en lang række tilfælde har kunnet samle et stort antal af tingets partier om yderligere forbedringer i retning af en styrkelse af forsvarets og sigtedes retsstilling i forhold til den hidtil gældende lovgivning.

Det vil naturligvis føre alt for vidt at gå i enkeltheder med de mange ændringsforslag, så jeg skal nøjes med at kommentere nogle af dem.

Hvad angår forsvarerudelukkelsen, vil jeg først gentage, hvad fremskridtspartiet har sagt tidligere ved flere lejligheder, nemlig at det er vores opfattelse, at enhver, der er sigtet eller tiltalt, bør kunne antage den forsvarer, han ønsker, og at sigtedes valgfrihed, hvad enten der er tale om beskikket eller valgt forsvarer, ikke bør begrænses ud over de almindelige habilitetsregler, som vi finder allerede i den eksisterende lovgivning.

Vi har stillet ændringsforslag nr. 4, 8, 9 og 12, som, hvis de kunne vedtages, ville medføre en uændret retstilstand, en helt uændret lovtekst. Det har vi gjort, fordi vi mener, det ville være den bedste løsning. Det mener vi på baggrund af sneveis af års erfaring, der viser, at der ikke i praksis har været problemer med fortolkningen af de gældende regler. Vi har fra starten kritiseret regeringens oprindelige forslag, og vi forstår, at regeringen og socialdemokratiet undervejs selv har haft betænkeligheder ved at føre det igennem.

De ændringer, som regeringen nu foreslår – ændringsforslag nr. 11 om en ændret affattelse af § 733 – er en forbedring i forhold til det oprindelige lovforslag, og hvis afstemningerne viser, at der ikke er flertal for bevarelse af de eksisterende regler, således som vi har foreslået, vil vi støtte regeringens ændringsforslag nr. 11.

I denne forbindelse lægger vi også vægt på ministeriets svar på spørgsmål 27, hvor

ministeren den 12. april meget klart udtaler, at den ændrede formulering af § 733, stk. 2, tilsigter en præcisering, og svarer klart benægtende på, om formuleringen indebærer en udvidelse i forhold til gældende regler og praksis. Dette ministersvar, dette bilag, vil være et klart og utvetydigt fortolkningsbidrag, når og hvis spørgsmålet om anvendelsen af reglen skulle komme op igen i konkrete sager.

Det følger af det, jeg har sagt, at vi må stemme imod VCQM-partiernes ændringsforslag nr. 10. Jeg skal tilføje, at fremskridtspartiet også er enig med regeringen i, at vi i disse meget specielle tilfælde, hvor forsvarerudelukkelsesspørgsmål opstår, bør gå den vej, der anvises i ændringsforslag nr. 13, således at den særlige klageret kan træffe den endelige afgørelse.

En hel del af de ændringsforslag, som indeholdes i betænkningen, har der kunnet opnås enighed om imellem hele udvalget og justitsministeren, eller i alt fald næsten hele udvalget og ministeren. Det gælder f. eks. ændringsforslag nr. 7, hvorefter det af politirapporten skal fremgå, at den sigtede har modtaget behørig vejledning om adgangen til at begære en forsvarer beskikket. Det gælder ændringsforslag nr. 24, hvorefter en afhørt skal gores bekendt med, at han ikke har pligt til at underskrive en politirapport. Det gælder ændringsforslag nr. 46, som strammer § 764, stk. 3, om forsvarerbistand i forbindelse med selve varetægtsfængslingen en hel del op, og det gælder f. eks. også ændringsforslag nr. 52 om betingelserne for at undlade at fremstille en frihedsberøvet i forbindelse med fristforlængelse, hvor man også er nået frem til en næsten enstemmig tilslutning til en noget strammere formulering end den af ministeren oprindeligt foreslåede. På alle disse og en række andre områder har der kunnet samles meget bred enighed om forbedringer af lovforslaget.

Der er stillet forskellige ændringsforslag af venstre, de konservative, centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti, som udvalgets store flertal ikke rigtig har kunnet sympatisere med, og det gælder også fremskridtspartiets holdning til disse forslag.

Det drejer sig f. eks. om venstres og CDs ændringsforslag nr. 22, som begrunder en ændring i lovforlaget med, at det ikke forekommer partierne hensigtsmæssigt, at en for-